

What happens after Death? Why is there no Material World? Yazhi Swaruu talks about "Higher Planes"

Author Cosmic Agency, Gosia, Published Dec. 01, 2021

<https://swaruu.org/transcripts/what-happens-after-death-why-is-there-no-material-world-yazhi-swaruu-talks-about-higher-planes>

)* Kommentar översättaren

Efterlivet - kärleksfull integration / egots kopia av den fysiska världen...

Ursprungligen på spanska

De "högre" planen

Robert: Var tar "själarna" från Taygetan vägen som inte längre vill vara i det fysiska? Har dessa högre plan något namn?

Yazhi: Det är bara det att det inte längre finns någon plats att gå till. På dessa plan tillämpas redan en princip av icke-lokalitet. De kan bara föredra att vara till hälften i det fysiska på vissa platser mer än andra. Platser är från det perspektivet någon med en kropp.

De är "högre plan" från perspektivet av det fysiska men de är inte högre, eftersom är något annat vilket inte är så väl beskrivet på grund av att det inte ens är något annat. I själva verket handlar det om samma plan som successivt expanderar mer och mer.

Dessa plan finns inte någonstans, utan de är inom detta, blandad som en del av det. De är alltid "här" med den mer expanderade själsliga inriktningen. Var är de planen? Svaret är Här! Var du än är så är det alltid Här!

Det är som att leva i din fantasi som något helt verkligt. Vad du än föreställer dig, har din uppmärksamhet blir vad du är och lever. Således reser du inte, du bara föreställer dig att vara på Jorden och du är där.

Sedan föreställer du dig att vara på planeten Erra. Du lever där på Erra under en hård vintertid, för det är vad du ser eftersom det är vad du "visualiserar" och vad du föreställer dig blir verkligt. Efter det byter du till Erra på våren och det är det! Det är vår. Föreställer du dig ha mardrömmar kommer du att få dem. Om du inte vill ha mardrömmar kommer du inte ha dem men du känner till dem.

Men du begränsar inte dig själv till att föreställa sig normala saker inom perspektivet på det plan var kroppar existerar. Är du i det tillståndet kan du föreställ dig något som är ofattbart eller omöjligt att beskriva som skulle kunna beskrivas som de "högre planen". Men som jag sa, de är inte högre, enbart mer utvecklade men likadana. Simma bland kosmiska fiskar, bland nebulosor och stjärnor, simma i kärlek, i idéer, simma i kreativ potential.

Du är sinne/tankar där, du har bara en kropp när du föreställer dig det. Bara på grund av att det är vad du vill fantisera. Om du inte vill, är du enbart sinne - rent medvetande. Du är helt enkelt din fantasi och vad du skapar. Du är inte något som skapar något annat utan du är helt enkelt vad du skapar och du lever vad du är eftersom du lever vad du skapar.

Och det inkluderar kroppar som du föreställer dig dem, du kallar det inkarnation och du föreställer dig att du är instängd i en kropp under en inkarnations varaktighet. Dock är detta illusoriskt, eftersom det även är din skapelse, dina idéer. Det finns bara sinne - tanke - själ.

Ja från dessa plan som du känner till, följer du inte linjära inkarnationer. Bara dina idéer. Och ingenting begränsar dig. Du föreställer dig själv att vara miljarder och åter miljarder av varelser, alla "du" på samma gång. Allt stimulerar dig; allt är din klara dröm.

Robert: Men från dessa plan menar du då att du vet att du är Allt? I så fall är du Ursprungskällan.

Yazhi: Ja, du bara simmar omkring i dina idéer. Och det finns ingen gräns på ditt sinnes kapacitet. Således kan du föreställa dig vad som helst och allt detta tillsammans.

Robert: Och det som finns inom dig speglas naturligtvis till utsidan i form av din skapelse. Det är därför som det inte finns någon över eller under dig. Det är du och bara du.

Yazhi: Du förstår och vet redan allt, trots det är det därför du skapar kombinationer av det du vet och med det föreställer du dig fler saker och fler varianter som öppnar fler kombinationer av det du vet och föreställer dig. Och med det underhåller du dig själv genom att leka med dina idéer.

Det finns ingen ensamhet, du följer inte någon, du är varken man eller kvinna utan alla tillsammans, förstår allt, är allt, förstår dualitet som en funktion av samma tankeprocess, såväl som tid. Men du upplever flera gånger.

Robert: Men en fundering. Om Ursprungskällan bara är en och integration är det ultimata så att säga, är inte Ursprungskällan ensam då? Eller gäller inte det längre?

Yazhi: Nej, den vet att den är en, men den integrerar allt på ett sådant sätt att det inte finns något begrepp om ensamhet, inget begrepp om sällskap utan endast vad den föreställer sig.

Exempelvis när du dör så upplever du en integration, en upplösning vid återgången till ether fältet, var Jaget - Egot, upphör att vara genom att lösas upp i ett hav av flytande-ether. Du upphör att vara vad du var eftersom du upplöses med allt övrigt.

Perspektiv från någon levande som dör

Sett från perspektivet av någon "levande" är det skrämmande, eftersom du upphör att existera som sådan. Det ses som förstörelse av Egot - Självet och det är sant. Men bara från perspektivet av någon "levande". Eftersom den upplösningen av Egot innebär en "upplösning" som kan tolkas som "förstörelse", men är även ren kärlek.

Det är vad många människor beskriver från nära-döden-upplevelser eftersom de känner sig omgivna av ren kärlek. För dem är det en mycket vacker upplevelse som de ångrar att de lämnade bakom sig, för att i stället återvända till sin inkarnation när de väcktes till liv igen i ett operationsrum.

Det är samma sak. Förstörelsen av Självet uppfattning tolkat från perspektivet av den bindning som existerar till vem man är. Det är vad som är skrämmande men från den andra sidan av döden av självet existerar integrationen in i det eteriska fältet, vilket är vad som alltid varit.

Kärleken som alla ser eller känner vid döden är den förstörelsen eller integrationen in i fältet. Således är det enbart skrämmande så länge du lever. Efter din död är det inte det.

Följdaktligen:

- Varför frukta döden när du lever?

Från jagets sida ses döden som förstörelse men från andra sidan utgör döden integrationen av starka upplevelser av kärlek som formligen tar dig i besittning där du flyter omkring i den där rena villkorslösa kärlekens acceptans.

Det är din bindning till konceptet att du är någon och inte någon annan, därför känner du dig otillräcklig samt söker acceptans för att känna dig mer komfortabel plus att du söker säkerställa artens överlevnad. Oavsett om det är grundat i ett romantiskt perspektiv eller helt enkelt för gruppens eller klanens säkerhet.

Dessutom kan du inte förstöra dig själv som sådan eftersom du kommer att bli en idé i fältet, en ide som du alltid varit. Och från den idén i fältet kommer du inkarnera igen baserat på hur du processar dina ideer eller efter den riktning de tar.

New Age perspektiv och religion

Robert: Tack så mycket. Här en fråga från de som nyss börjar lyssna på oss. Jag vet att det är absurt men det är viktigt att få dina synpunkter.

Allt är idéer som du säger och vi är skaparna av allt. För mig är det väldigt tydligt. Däri ligger frågan som jag har ett tydligt svar på eftersom jag inte tror på struntpratet inom New Age.

Från det perspektivet sägs det finnas en hel hierarki som jag inte har några ord för såsom Änglar, Mästare etc.

Dock om du är skaparen så existerar inte de hierarkierna eller på sin höjd är det du som är dem. Eller hur? Vilket skulle således skulle leda till att ta bort all religiös laddning från allt.

Yazhi: Detta handlar enbart om religion var Nya testamentet blandats samman med moderna aspekter och anpassats till mentaliteten bland människor som säger sig vara uppvaknande, var de i stället endast sjunker ner i samma.

Du kan bara uppstiga i jämförelse med någon. Och i det sammanhanget är den som framför det perspektivet samt använder uttrycket "uppstigen" den som formar en slutsats som innebär att du lilla obetydliga jämförs med den store ... Uppstigna Mästaren. Du versus dem, handlar om Pyramidal Jordisk Kabal Vatikan struktur.

Dessa är inte begrepp bland varelser på högre plan i rymden, i brist på bättre ord. Vilket beror på att det inte finns några högre plan utan bara mer utvecklade och i det sammanhanget i olika perspektiv av medveten uppmärksamhet av större uppfattning och förståelse.

Men jag skulle förstå en mänsklig synpunkt som uttrycker att en Buddha (eftersom det fanns mer än en) är mer uppstigen än... en person som vill tjäna pengar genom att trampa på andra. Från perspektivet av en förklaring av någon på Jorden, är det fortfarande rimligt att använda sådana jämförelser.

Dock för mig är det inte lämpligt att uttrycka sig på det sättet, eftersom mitt syfte är att bringa förståelse över hur saker och ting ses utifrån perspektivet vad du kallar högre. Vad det innebär att vara där, är inte att vara högre.

Notera själva namnet "ELevated" med bokstäverna EL som motsvarar gudar inom terminologin av etymologi. Det gäller för fenomen som:

- GabriEL,
- RafaEL,
- AzazEL.

Vilket i exemplet betecknar att de är "uppstigna" ärkeänglar.

Det vill säga, begreppet att vara på en högre nivå och således "uppstigna mästare" är endast giltigt ur medvetande perspektivet hos någon på Jorden med genomsnittlig förståelse för dessa frågor.

Dock från ovan förstås det perfekt och där ses och uppfattas det som att det inte finns någon överlägsenhet.

Så även i mitt fall... även om det är svårt för många att förstå så är jag inte längre i det fysiska, jag visar mig själv bara för att kunna fungera här.

Här ses jag som imponerande och till och med egocentrisk, vidare säger jag saker som att mitt sinne samt mitt medvetande är på högre plan. Dock i mitt perspektiv sätter jag mig inte på någon som skulle vara lägre och inte heller anser jag mig överlägsen någon. Vilket beror på att den attityden är en reflektion av perspektivet av nivån av förståelse från de personer som säger det, oavsett om de är människor eller inte.

Jag är fullt medveten om det, vilket är anledning till att jag visar mig i kroppen av ett flickebarn. Eftersom barn får vara "egocentriska". Om jag var i Athenas (vuxna)* ålder skulle jag inte agera på samma sätt eftersom jag då skulle ses som outhärdligt inbilsk.

Men... om jag inte var här i någon form, jag menar i en kropp, skulle jag inte kunna säga dessa saker och du skulle i så fall inte kunna ges perspektivet från någon som lever i vad du kallar andra existentiella plan.

Men... det gör mig inte så olik de andra heller, för det är även precis vad ni alla även gör.

Alla, är du, därför att från det mest vidgade perspektivet är de även du när du möter en annan person på cykel som går motsatt riktning som får dig att "ring-ring-ring" med den lilla ringklockan. Oavsett om de har samma ansikte som du eller inte. Särskilt på grund av att du är av samma "art" så är du nära dem i sinne och medvetande, vilket är anledning till att du till viss del samexisterar med dem. Åtminstone i den fysiska illusion som råder på jorden. Mentalt kan ni stå långt ifrån varandra, men ändå vara del i samma familj och utgöra spegelbilder av varandra.

Robert: Ok tack. Var börjar en "person" och var slutar en annan? Vi vet inte. Det är du igen.

Yazhi: Ja, vi vet att det inte finns någon separation. Det bara är en idé som du håller fast vid.

En annan dag

Varför vi glömmet tidigare liv

Yazhi: Jag börjar där vi slutade. Enligt vad som har förklarats, finns ingen fysisk värld, eftersom allting utgår från Ursprungskällans fantasi vilket är var och en av oss. Från vår egna unika och fullkomligt giltiga perspektiv, varje persons uppfattade medvetande är den helhet som utgörs av Ursprungskällan.

Det är inte det att det finns multipla Ursprungskällor manifesterande i varje person, men det att varje person, eller upplevd separat person eller som i sin form skiljer sig från en annan, från oss själva, är bara ett annat uttryck för något som är samma, av oss.

Genom att det inte finns någon tid, eftersom tid bara utgör en illusion som en del av medvetandet självt, utan ett tidsomfång finns ingen medveten-tanke-process, samt utan medveten-tanke av förnuft där ute, finns ingen tid.

Inom vetenskap är tid en form av mätning såsom molekylär rörelse, dock tänker du fortfarande när du observerar ett objekt i absoluta nollpunkten $-273,15^{\circ}\text{C}$.

Det finns ingen materiell värld, inga densiteter, ingen tid, inga avstånd, inga ur-partiklar. Allt utgår från den som ger dem dessa värden och den som kommer med dessa klassindelningar.

När du inkarnerar någonstans, så går du in i ett tillstånd av uppenbar begränsning, var din uppfattningsförmåga kommer att centreras på Dig och Jaget som ser andra saker, via konceptet av något annat, något skilt från dig själv. När detta skapas glömmet vi vem vi var före den inkarnationen, och därmed skapas en ny identitet när vi går in i nästa inkarnation.

Även för de raser i rymden som kommer ihåg vilka de var i sina tidigare liv bibehålls en identitet, ett ego, som överskrider dessa tidigare inkarnationer, en efter en som om de vore ett enda liv var det föregående definierar nästa och så vidare. Dock formas en annan identitet och en annan idé om Egot i varje sådan inkarnation.

Grunden till vad som bevarar och bildar detta Ego eller Jagets identitet är minne. Om man går in i en inkarnation där man minns lite eller ingenting av den tidigare inkarnationen, formas ett begrepp eller anknytning till personens nuvarande identitet som om den vore den enda som existerar. Konsekvensen av det översätts till rädsla inför döden, för förstörelsen av "Jaget" av Egot.

Vilket kan översättas till glömskans slöja som så många talar om. Egentligen handlar det inte om något mystiskt eller någon maskin som forcerar själar att radera minnet innan de inkarnerar igen, utan utan om en enkel kraftfull process som är lätt att förstå.

Det handlar om frekvensers inkompatibilitet, var minnet som existerar i det eteriska fältet vilket som helhet utgörs av Ursprungskällan själv som befinner sig på en mycket hög energirik frekvens och som därmed är oförenlig med de lägre frekvenserna inom en seg existentiell fysisk värld såsom den som levs på Jorden. Det handlar om Frekvenser som inte är i synergi med varandra.

Kroppen är i grunden en mottagare av vågor från eteriska fältet, på liknande sätt som en radio-stereo mottagare tar emot radiovågor från en station som sänder ut musik. I själva verket är det syftet med kroppen att såsom ett modem kunna skicka (och ta emot signaler)* som ett modem mellan den andliga världen och materiella världen med hjälp av termer som jag kommer att utveckla nedan.

Vad formar den materiella världen?

Vad som formar den materiella världen är föreställningsförmågan som materialiseras från en punkt av någon inkarnerads uppmärksamhet, i en process som redan beskrivits och som utgörs av Manifestationens Dynamik, var det i grund och botten är det som först uppmärksammas som kommer att ta form, eftersom tanke är energi, när denna tanke underhålls tillräckligt länge och med rätt konceptuell matning i form av övertoner av en frekvens, produceras något som liknar det som beskrivs som stående vågor, vilket i sin tur kommer att skapa noder där varje nod utgörs av en partikel som bildar atomer som i sin tur kommer att forma molekyler vilken i sin tur kommer att bilda levande eller icke-levande materiella ting.

Från det mest utvidgade perspektivet, gäller att allt materiellt är medvetande - och inte bara som en manifestation av någon annan, som är i en högre punkt av uppmärksamhet eller täthet, utan ÄR i sig själv ett medvetande. Vilket betyder en sten, ett sandkorn, en molekyl av vilket material som helst, alla är olika uttryck av medvetande, perfekt självständiga.

Därför bör själva begreppet vad som är levande och vad som inte är det omtolkas i det perspektivet, eftersom även om något materiellt inte existerar i form av biologiskt liv finns det fortfarande medvetenhet om att vara. Det tydligaste exemplet är kvarts.

Således är det enda som upprätthåller den materiella världens existens som sådan, den som tolkar den som sådan. Denne ger kontrasten mellan den materiella och den andliga världen. Liv och död. Observatörens medvetande. Föremål existerar eftersom vi tänker dem och genom att tänka på dem ges de ett värde. Värde som förändras från person till person med annat upplevelse perspektiv. Var bådas perspektiv är giltiga.

Fysiska kroppens sinnen begränsar medvetandets uppfattning

Min poäng här är att det inte finns någon materiell värld. Den materiella världen utgör endast bindning till en uppsättning trosföreställningar och strukturer som logiskt motiverar något i motsats till något annat. Vilket därmed kan sägas utgöra en uppsättning av föreställnings idéer. Och vad som påverkar den uppfattningen, utgör den lins med vilken ett medvetande observerar, vilken därmed bidrar till att skapa bilden av vad som observeras. Linsen utgörs i detta fall av den materiella biologiska kroppen.

Kroppen är utformad för begränsad uppfattning av medvetandet eftersom den endast uppfattar vad kroppen kan upptäcka med sina begränsade sinnen. Vilket komprimerar betraktarens uppfattningsförmåga till en verklighet som begränsas av dennes kropp, vilket i huvudsak utgör området för synligt ljus.

När kroppen slutar fungera upphör den linsen att fungera och därför expanderar medvetandets föreställningsförmåga som då börjar uppfatta fler saker än kroppen själv kan upptäcka som verklighet.

Från ett annat mer expanderat uppfattnings perspektiv är allt en idé, och Självet som är resultatet av Ego's begränsade ramverk formas till att hålla fast vid det minnet.

Detta ger illusionen av att en specifik person bara är en kropp. Ja, till viss del är denne det. Dennes ego-identitet är vanligtvis endast knuten till det sammanhang av verkligheten som ges av existerande **filter** med vars hjälp personen existerar som utgörs av:

- Kroppen

När så din biologiska kropp upphör kommer Egot - Jagets sammanhang att tas bort. Vilket tolkas som Döden.

Utgående från förklaringen ovan så utgör kroppen i sig av en annan uppsättning idéer av kopplingar och begrepp av vad som formar en person samt definierar den. Det finns ingen kropp. Den är en idé.

En kropp som lämnar det fysiska

Döden medför förstörelsen av de ramverk av uppfattningsförmågan som definierar en person och av:

- Jaget - Egot, som nämndes ovan definieras den som förstörd vilket innebär att gå tillbaka till det enhetliga ether-fältet utanför kroppens sinne och dess begränsade uppfattningsförmåga.

Det gör de flesta ängsliga inför döden, dock har döden visat sig ge en tät och stark upplevelse av kärlek och integrationen i det eteriska fältet som även många vittnar om från nära-döden-upplevelser.

Under livet formar en person sin självuppfattning om sitt Ego - Jaget som blir fastetsad efter vad kroppens sinnen bidragit till att uppfatta som verklighet.

Dock är personens sinnes medvetande inte beroende av kroppen som endast översätts till den så kallade materiella världen. Så, när döden inträffar kommer personens perspektiv av sitt uppmärksammade medvetande finnas kvar sitt koncept om självet och alla dennes tankar.

Ja, personen utökar sin potential vid återvändandet till det eteriska fältet men personen själv kan genom sitt **fasthållande** dramatiskt begränsa denna upplevelse av återkopplingen till helheten (eteriska fältet)*. Detta får denne att ta med sig alla sina värderingar och hela sin personlighet.

Fasthållandet vid det fysiska efter döden

Många människor som plötsligt dör inser inte direkt att de är döda. Vilket påverkar deras sinnes-medvetande att fortsätta manifesteras eller översätta det till en kopia eller karbonkopia av den materiella världen, var de manifesterar dessa idéer som sammanfogas i form av en annan spegel-värld liknande till den materiella världen vilken kvarstår mer fast eller svårare att förändra med sinnet (tanken) på grund av dess låga vibrationella natur, tät och seg, även om det i slutändan är samma.

Det vill säga, den döde som starkt håller fast vid den materiella världen kommer att skapa en alternativ värld som är mycket lik och i vissa fall identisk med den verkliga materiella världen denne hade i livet.

Detta sker utifrån principen av ju högre densitet, desto snabbare och lättare är det att manifesteras tankar samt göra dem märkbart verkliga eller till synes verkliga - utanför våra sinnen.

Den förändringen sker från den långsamma materiella världen från att ha levt i en så kallad 3D kropp på Jorden som utgörs en långsam manifestation, till den i mycket hög densitet var du tänker helt enkelt blir verklighet.

Ju tätare värld desto långsammare manifestation vilket ger illusionen av att tanken inte producerar någon verklighet. Ju mindre tät, ju mer energi rör sig vilket leder till snabbare manifestation som påverkar bilden av att det successivt blir tydligare att tankar kan skapa verkligheter.

Så en person dör, tar med sig sina idéer denne har och denne manifesterar en värld omkring sig som överensstämmer med dessa idéer, genererade av dessa idéer.

Eftersom varje delad värld är ett resultat av att ha formade överenskommelser om uppfattningar mellan individer. Vilket även sker i världen "av de döda", där var och annan "själ" kommer att skapa en verklighet med alla som är kompatibla i frekvens - tanke.

Personliga frekvenser = Tankar

Med detta försöker jag förklara hur jag ser att de döda skapar sin egna värld som liknar de levandes, men med dystra skillnader och skiftande egenskaper.

De bildar klaner och allianser mellan dem, formade ett annat samhälle med andra regler som liknar världen som de som lever, som en konsekvens av överenskommelser om uppfattningar mellan dessa själar utan kropp, kombinerande de idéer dessa hade i livet med de nya uppfattningar de har i denna mindre täta spegelvärld.

Allt detta baserat på konceptet av att dessa själar (perspektiv av upplevt medvetande) har starka kopplingar till sina Ego, till "Jaget" vilket leder till att de inte enkelt accepterar inkorporering i det förenande eteriska fältet. Eftersom de kommer att se det som förstörelse av Självet. Vilket är vad många som lämnar livet uppfattar som de dödas död.

Individen kommer vidare från det förenade fältet

Återigen, detta är bara ytterligare en illusion, eftersom personen före födseln har redan en ide om Självet, vilket formats successivt lite i taget under successiva inkarnationer. Således visas att återgången till det förenade fältet inte leder till en upplösning av Självet, eftersom begreppet av identiteten (Själ) fanns före födseln och hålls efter återinträdet i det förenade fältet.

Detta sker genom användandet av linjära tidsmässiga begrepp från den observerande personens perspektiv. Om vi adderar faktorer av något icke-tidsmässigt, blir det ännu tydligare att det inte kan finnas någon död.

Från perspektivet av det förenade fältet, ethern, eller högre existentiella plan (samma sak), tid är enbart resultatet av lokal tanke, eller själv, som en sekvens av en idé. Tiden är formbar kontrollerbar genom viljeyttring.